

۸۰ درصد بگیریم و نمی توانیم به همه تعمیم بدهیم. انگشت اتهام متوجه مدیران ارشد یا سیاست گذارانی است که به جای آن که بودجه های فرهنگی را در محل درست آن هزینه کنند در نمایشی هزینه می کنند که در آخر آن یک عکس یادگاری بگیرند.

با دوباره شدن جشنواره فجر ملی و بین المللی موافق هستید؟

این بزرگ ترین اشتباه است و این از لحاظ استاندارد یک جشنواره، غلط است. جشنواره هایی که در دنیا برگزار می شوند هر کدام براساس استانداردی هستند و ما باید دیدگاه ایرانی-اسلامی خودمان را با آن یکی بکنیم. مثل معماری که استاندارد دارد، مثل ساخت فیلم که استاندارد دارد که برای آمریکایی هاست و ما یاد می گیریم و در آن از عناصر ایرانی و اسلامی خودمان استفاده می کنیم. در مورد جشنواره هم همین طور است. اصلا امکان پذیر نیست که در دنیا یک جشنواره در دو زمان مختلف با دو دبیر برگزار شود. می توانستند بگویند جشنواره فجر را در بهمن ماه به جای خودش برگزار می کنیم و بخش بین المللی اش را حذف می کنیم و در اردیبهشت ماه جشنواره دیگری برگزار می کنیم و اسم آن را عوض می کنیم. این که جشنواره را دو کاره کنیم غیر استاندارد است و نشدنی است، اما این که آقایان انجام می دهند درست نیست.

شما سفرهای خارجی زیادی رفته اید؛ آیا غریبه ها هم مثل ما تعدد ایونت ها دارند؟

دو بخش دارد: بخش اول استانداردها هستند و ما باید آن ها را رعایت کنیم، ما نمی توانیم استانداردها را زیر پا بگذاریم و بگوییم هر طور که دلمان می خواهد دو کویاژ می کنیم. جشنواره ها استاندارد دارند که ما باید به آن ها رجوع کنیم که به صورت تکنیکی و برگزاری حرفه ای درست و صحیح باشند. به لحاظ آنچه در سینمای ایران اتفاق می افتد مثل تمام اتفاقات دیگرش، هیچ شباهتی به اتفاقات دیگر ندارد. ایونت ها هم شباهتی به ایونت های خارجی ندارند. ممکن است بگوییم فرش قرمزهایی که برای افتتاحیه فیلم برگزار می شود شبیه به فرش قرمزهایی است که برای رونمایی و شروع یک فیلم است ولی مثلا ما برای جذب تماشاگر، اکران های مردمی می گذاریم تا مخاطب برای عکس گرفتن با یک بازیگر خاص بیاید آن فیلم را تماشا کند. هیچ جای دنیا چنین اتفاقی نمی افتد. چنین چیزی وجود ندارد که بعد از نمایش دادن یک فیلم، اکران های خصوصی هم بگذارند. به نظر من این اتفاق ها ابزارهای جذب تماشاگر هستند و سالم یا ناسالم بودن آن، بحث مفصلی است. در کل وضعیت موجود در سینمای کشور ما با استانداردهای بین المللی اش خیلی فاصله دارد.

هیچ جای دنیا چنین اتفاقی نمی افتد. چنین چیزی وجود ندارد که بعد از نمایش دادن یک

ExpertSoft Trial Version

ابزارهای جذاب تماشاگر هستند و سالم یا ناسالم بودن آن، بحث مفصلی است. در کل وضعیت موجود در سینمای کشور ما با استانداردهای بین المللی اش خیلی فاصله دارد

وزارت بهداشت صد هاد میلیون تومان برای همین جشنواره خرج کرد. هیچ کمکی هم به ارتقای هیچ گونه از آثار چه مستند، چه سینما و چه انیمیشن، نداشته است.

پس با این اوصاف نمی توان گفت که فضای مدیریتی این نوع مراسم، جشنواره ها و رویدادها در سلامت کامل برگزار می شود؟

خیر؛ نمی توانیم بگوییم. به طور مشخص یک شخص نیست که مسئولیت برگزاری این مراسم را به عهده بگیرد. بالاتر از شخص برگزار کننده یا نگر مالی عدم سلامت آن ها را می توانیم از ۱۰ درصد تا

می شود و برای برگزاری این جشنواره ها حجم زیادی از فساد مالی اتفاق می افتد. این بحث مجزا و مشخصی است که همه این سال ها می شنویم و خیلی هم زیاد است. مثلا وزارتخانه های یک جشنواره را در دو دوره برگزار می کند و در مراسم اختتامیه اش چند صد میلیون خرج می شود برای این که فلان وزیر از یک خواننده ای خوشش می آید و با خانواده اش در آن مراسم شرکت می کند. شما فکر کنید ۸۰ تا ۱۰۰ میلیون تومان به آن گروه موسیقی می دهند تا در آن اختتامیه بخواند. این یک مثال واقعی است. در کل به نظر من این پول هایی که در این جشنواره ها خرج می شوند هیچ تاثیری در روند بهبود سینمای ایران ندارند. چند سالی جشنواره های به اسم جشنواره سلامت داشتیم؛ هیچ اتفاق مهمی در این جشنواره نیفتاد و هیچ دستاوردی نداشت اما

تعداد دوره های برگزاری	جشن و جشنواره ها
۴۷ دوره	جشنواره فیلم رشد
۳۴ دوره	جشنواره فیلم کوتاه تهران
۳۰ دوره	جشنواره فیلم های کودکان و نوجوان
۱۱ دوره	جشنواره سینما حقیقت
۷ دوره	جشنواره حسنت
۶ دوره	جشنواره فیلم شهر
۳۷ دوره	جشنواره فیلم فجر
۱۱ دوره	جشن انجمن منتقدان
۱۷ دوره	جشن حافظ
۳۷ دوره	جشنواره پاس
۹ دوره	جشنواره مردمی عمار
۳ دوره	جشنواره فیلم سلامت
۱۹ دوره	جشن خانه سینما
۲ دوره	جایزه آکادمی سینما سینما
۱۵ دوره	جشنواره فیلم کوتاه نهال
۱۵ دوره	جشنواره فیلم مقاومت
۴ دوره	جشنواره سینمایی ققنوس